

Skäl för beslutet

Rättslig reglering

Av 31 kap. 16 § första stycket offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) framgår att sekretess gäller för uppgift om en enskilds affärs- eller driftförhållanden när denne i annat fall än som avses i 1 § första stycket, 2–4 och 12 §§ har trätt i affärsförbindelse med en myndighet, om det av särskild anledning kan antas att den enskilde lider skada om uppgiften röjs.

I förarbetena (prop. 1979/80:2 del A s. 241 f.) anges beträffande avvägningen mellan sekretess- och insynsintressena att det för lagrummets tillämpning bör krävas att det föreligger någon speciell omständighet eller särskilda förhållanden som kan åberopas som skäl för hemlighållande. Något krav på en mera ingående utredning bör emellertid inte ställas upp. Om myndigheten finner att den bör sätta tilltro till vad en anbudsgivare uppgett om att handlingarnas offentliggörande kan befaras medföra skada för honom, bör något hinder för anbudshandlingarnas hemlighållande i regel inte anses föreligga. En viss avvägning bör alltid företas med hänsyn till offentlighetsintresset. En begäran om konfidentiell behandling, som framställs av en anbudsgivare men som inte närmare motiveras och inte heller har karaktären av ett anbudsvillkor, bör i regel inte föranleda beslut om handlingarnas hemlighållande.

Högsta förvaltningsdomstolen har uttalat att uppgifter om referenser normalt sett utgör företagshemligheter och det kan därför uppkomma ekonomisk skada om dessa uppgifter lämnas ut. Vad gäller konsulter konstaterar Högsta förvaltningsdomstolen att när det är fråga om företag som är verksamma med förmedling av konsulter så är uppgifter om anbudsgivarens konsulter och personal av kommersiellt värde och kan utgöra företagshemligheter (HFD 2016 ref. 17).

Enbart frånvaron av en inställning i sekretessfrågan kan inte läggas till grund för bedömningen att det saknas en särskild anledning för sekretess avseende uppgifter i ett lämnat anbud, utan uppgifternas karaktär och vad andra anbudsgivare framfört angående förhållandena i branschen ska beaktas (Kammarrätten i Stockholms dom den 1 oktober 2019 nr 4944-19).